

Paul Vlaanderen en het Z4-Mysterie

Derde episode: De opdracht tot een brutale daad

Iris: Hoe was Uw naam ook weer?

Steiner: Steiner, Dr. Ludwig Steiner.

Iris: Is Vlaanderen een kennis van U?

Steiner: Mevrouw... Mijnheer Vlaanderen ziet er erg ziek uit ... Ik verzoek U om hem zo spoedig mogelijk ...

Iris: Ik laat hem aan U over doctor, ga Uw gang met hem.

(Iris vertrekt.)

Steiner: Mijnheer Vlaanderen! Hoe is het met U?

Paul: Oh, goeie hemel, mijn hoofd. Het is verschrikkelijk ...

Steiner: Nee, probeer nu niet op te staan.

(Pauze).

Nou, vooruit, wanneer U dan persé wilt... geef mij uw arm, een, twee...

Paul: Is zij... is zij weg?

Steiner: Ja, ja, zij is weg. Neen, kom, ga hier zitten... wacht ik zal een kussen voor U pakken.

Paul: Oh, ik ben.... Ik ben binnen een paar minuten weer geheel mijzelf.

(Staat op en wankelt door de kamer. Valt op een stoel neer).

Steiner: Een glaasje cognac misschien ?

Paul: Neen, merci. (Hij zucht) nee, het gaat alweer wat beter.

(Deur open. Ina komt terug met Sir Graham).

Ina: (verschrikt) Paul! Paul! Wat is er met je?

Paul: Oh niets... niets, schat.

Sir Graham Forbes: Maar je ziet lijkkbleek, Vlaanderen. Wat is er gebeurd ?

Paul: (Hortend) Nadat je weg was, Ina, kwam Iris hier in de kamer, zij was op zoek naar de brief. Als... een krullenjongen in het vak, nam ik een sigaret van haar aan, en... en... (zucht).

Sir Graham Forbes: Kalm, kalm aan maar.

Ina: Oh, en U is dus ook hier, Dr. Steiner ?

Steiner: Ik... ik wou juist even naar binnen gaan om een praatje met U te maken. Mevrouw Vlaanderen, want ik voelde mij zo op mijn eentje. Dadelijk nadat ik binnen gegaan was, zag ik, dat mijnheer Vlaanderen zich onwel voelde en stond ik tegenover die vreemde vrouw...

Sir Graham Forbes: Hoe lang is dat geleden?

Steiner: Nou... het is geen minuut geleden.

Ina: Iris is gevlogen... haar auto reed al weg voordat wij naar boven kwamen. Kijk, daar gaat-ie in de verte.

Sir Graham Forbes: Mmmm. Ze heeft er geen gras over laten groeien.

Ina: Voel je je al wat beter, lieveling

Paul: Ja, ja... Het gaat al beter.

Sir Graham Forbes: Wat zei U ook weer, Dr. Steiner?

Steiner: Ik zei, dat ik tegenover die vreemde vrouw stond, die juist bezig was mijnheer Vlaanderens zakken na te zoeken. Ik wist waarachtig niet wat ik doen moest... ik stond perplex... plotseling haalde zij nog een revolver te voorschijn ook ... ik... Ik ben bang, dat ik mij niet erg heldhaftig gedragen heb en dat ik wel wat beters had kunnen doen.

Paul: Ik geloof, dat wij U duizend maal dankbaar mogen zijn, dat U op het juiste ogenblik binnen bent gekomen. Met deze jongedame valt niet te spotten. Het zou wel eens hebben kunnen zijn, dat ze mij naar een andere wereld geholpen had.

Steiner: (Verbaasd) Maar... wat moest zij eigenlijk hier ?

Sir Graham Forbes: Zij zocht een brief.

Steiner: Een brief? Dan moet het wel een heel belangrijke brief geweest zijn. Mevrouw Vlaanderen... ik was eigenlijk naar hier gekomen, om U te vragen of

U en Uw man mij gezelschap wilden houden bij het drinken van een glas wijn, maar ik zou mij kunnen voorstellen, dat onder de gegeven omstandigheden...

Ina: Dank U, doctor, maar ik geloof, dat het nu heus beter is...

Steiner: Natuurlijk dat spreekt vanzelf. Wel te rusten mijnheer Vlaanderen, ik hoop, dat ik U, voordat U weggaat, nog zie. Wel te rusten Sir Forbes.

Sir Graham Forbes: Goedenacht

(Deur sluit)

Paul: (Met een zucht van verlichting) Hè, ik knap gelukkig weer een beetje op.

Ina: Oh, wat ben ik geschrokken, Paul. Ik zou nu maar eens even rustig gaan zitten.

Paul: Ja, dat is goed. O ja, dat is waar ook, Ina, wie was er aan de telefoon?

Ina: Dat weet ik juist niet. Daar was een vrouw aan de andere kant. Zij liet mij eerst een hele tijd wachten en toen zij weer terugkwam zei zij, dat zij dacht, dat zij een verkeerd nummer had gedraaid.

Sir Graham Forbes: Het was een valse oproep. Het ligt er dik bovenop, dat zij je even weg wilde hebben, Ina, zodat Iris onderwijl...

Paul: Natuurlijk, ja, dat hadden wij zelf ook kunnen vermoeden. Heb je Majoor Forster nog te pakken kunnen krijgen?

Forbes: Ja, ja, Forster heb ik te pakken kunnen krijgen.

Paul: Wat is er?

Sir Graham Forbes: (grimmig) Wij zitten er tussen Vlaanderen. Wij zitten er lelijk tussen... en je moet ons helpen. Het spijt mij, Ina. Ik weet hoe je over deze vervelende dingen denkt, maar wij staan nu eenmaal voor ernstige feiten, verduveld ernstige feiten.

Paul: En wat zei Forster?

Sir Graham Forbes: Wanneer Hardwick op het goede spoor is... en volgens Noel Hammond is hij zeker op het goede spoor... dan is het van grootste belang, dat wij Hardwick uit dat Skerry Lodge verlossen.

Paul: Ja, ja, dat ben ik met je eens. Ina: Maar het staat toch vast, dat Noel Hammond op Skerry Lodge is en dan ligt het dus voor de hand, dat wij...

Sir Graham Forbes: Zelfs als Hammond op dit ogenblik nog in leven is, en het spijt mij, dat ik zeggen moet, dat ik daar heel erg aan twijfel, dan is het zeer waarschijnlijk, dat hij op Skerry Lodge Is.

Ina: Dat begrijp ik niet.

Paul: Sir Graham bedoelt, Ina, dat zij, nu zij van de brief afweten, het hun niet ontgaan kan zijn, dat Hammond, of David Lindsay, zoals zij hem nu noemen, tot de Geheime Dienst behoort.

Ina: Oh juist, ja. Paul... wie waren die twee mannen, die ons In de auto op de weg hebben aangehouden ?

Sir Graham Forbes: Een van hen was stellig Laurence van Draper en de ander, die zich zelf Lindsay noemde, heet eigenlijk Majoor Guest

Ina: (Verrast) Kent U deze mensen dan?

Sir Graham Forbes: Oh zeker. Wij kennen hen zeer goed. Bij de Geheime Dienst zijn alle leden van de bende bekend, jammer genoeg met één uitzondering: Z-4, de enige van wie het er werkelijk op aankomt om hem te kennen.

Ina: Maar wanneer de Geheime Dienst al deze mensen nu kent, waarom doen zij dan niets om ze te arresteren

Sir Graham Forbes: Er zijn allerlei redenen voor, Ina. Om te beginnen moet je begrijpen, dat wij hier niet te doen hebben met een organisatie, die binnen de armen van de strafwet valt. Deze lieden lijken in geen enkel opzicht op bijvoorbeeld „De Mannen van de Frontpagina” De meesten van hen hebben een goede opvoeding genoten, en voor zover men dat pleegt te zeggen, zijn zij door en door fatsoenlijk. Neem Iris Archer bijvoorbeeld, een zeer bekende actrice van de Londense West-End-Theaters. Laurence van Draper is een van de beroemdste postzegelverzamelaars in Europa.

Paul: Zijn naam kwam mij ook al bekend voor.

Sir Graham Forbes: Majoor Guest weet meer van luchtafweergeschut af, dan wie ook onder de artilleristen.

Ina: Maar wanneer deze mensen dan zo fatsoenlijk zijn...

Sir Graham Forbes: Natuurlijk, Ina. Ik zei niet, dat zij fatsoenlijk waren, ik zei, dat zij fatsoenlijk schenen te zijn. U zult het waarschijnlijk met mij eens zijn, dat daar nog verschil tussen is.

Ina: Goed, maar wanneer deze lui dan goed bekend staan, moet er toch een of andere reden zijn, dat zij hun reputaties zo in de waagschaal stellen.

Paul: Daar heeft Ina gelijk in, Sir Graham. U hebt zelf gezegd, dat zij geen bepaalde nationale belangen vertegenwoordigen... en waar dat automatisch de politieke factor uitsluit...

Sir Graham Forbes: (rustig) Het sluit geen... chantage uit.

Paul: Wat bedoel je?

Sir Graham Forbes: Z-4, of wie hij.. of zij... moge zijn, weet iets van elk van de leden van de organisatie. Zij hebben allemaal wat op hun kerfstok en daar werkt Z-4 mee, daar ben ik zeker van.

Paul: Waarom ben je daar zo zeker van.

Sir Graham Forbes: Herinner je je Janet O'Donnall nog?

Paul: Die Ierse dichteres? Ja, zeker. Pleegde zij geen zelfmoord ?

Sir Graham Forbes: Ja, zij verkoos dat... liever dan een lid te worden van de organisatie van Z-4.

Ina: Denk je, dat Z.4 haar door chantage wilde pressen?

Sir Graham Forbes: Absoluut Maar Z-4 is niet gek, vergis je daar niet in... Hij betaalt zijn mensen goed. De chantagekant van de zaak verzekert hem alleen van hun loyaliteit.

Paul: Ik kan maar niet begrijpen, waarom Hammond, of Lindsay, zoals je hem noemt, met Hardwick samenwerkt.

Sir Graham Forbes: Hammond was een scheikundige, die buitengewoon begaafd was voor nieuwe onderzoeken en proeven. Z-4 heeft dat klaarblijkelijk ook geweten. (grimmig) Verdikkeme, Vlaanderen, het bevalt mij niks, wat daar in die brief staat. (Leest voor) „Scherm van onmiskenbare waarde en betekenis, straal vrijwel geperfectioneerd. Het doet er niet toe, maar wij moeten Hardwick van dat Skerry Lodge weg zien te krijgen.

Paul: Waar ligt Skerry Lodge ?

Sir Graham Forbes: Een km. of 7 hier vandaan...

Ina: Weet U wie de brief gestolen heeft. Sir Graham?

Sir Graham Forbes: Om je de waarheid te zeggen... Ik was geneigd om Dr. Steiner te verdenken... maar wanneer Dr. Steiner lid is van de organisatie van Z-4, of dat hij mijnentwege Z-4 zelf is,... hoe dan te verklaren, dat hij die brief terug komt brengen?

(klop op de deur. Mrs. Weston komt binnen).

Mrs. Weston: Kan ik de koffieboel meenemen?

Ina; Oh, zeker, ga Uw gang. (tot Paul) Wil je nog iets drinken?

Paul: Ja, ik zou graag een brandy en soda willen hebben.

Mrs. Weston: Ik zal er voor zorgen, mijnheer. (Zij neemt het blad weg) Wat een slecht weer vindt U niet?

Ina: (vriendelijk) Regent het altijd zo in Schotland?

Mrs. Weston: Altijd, Mevrouw, pijpesteeltjes en extra nat (Zij giegelt om zichzelf) Ik zal Uw brandy en soda dadelijk brengen, mijnheer.

Paul: Dank U.

(Deur dicht),

Sir Graham Forbes: Vlaanderen, ik moet je iets zeggen, maar ik weet niet goed hoe ik erover beginnen moet.

Paul: Ik geloof, dat ik wel weet wat het is, Sir Graham. (Lachend) Maar, doet U maar geen moeite, morgenochtend gaan wij weg.

Sir Graham Forbes: Ja, maar dat is het hem nu juist. Ik wil niet, dat U weg gaat. Ina natuurlijk, zeker, zij moet hier vandaan, dat is onvermijdelijk, maar jou kan ik niet missen, Vlaanderen. Nooit te voren heb ik je zo nodig gehad als nu.

Paul: Wat bedoel Je?

Sir Graham Forbes: Toen ik hier naar toe kwam... hier naar Schotland... zeiden de lui van de Geheime Inlichtingen Dienst tegen mij dat mijn taak moeilijk zou zijn en dat ik over alle middelen mocht beschikken, die ik nodig oordeelde, mits ik er maar in slaagde om... (grimmig) Ik moet en ik zal Z-4 te pakken krijgen, Vlaanderen, het kan mij niet schelen hoe, maar ik moet en zal Z-4 hebben.

Paul: (zachtjes) Wat is mijn rol dan eigenlijk in het drama ?

Sir Graham Forbes: Wel, jij hebt Hammond gezien, jij hebt met Van Draper en Majoor Guest gesproken en...

Paul: Is er nog niet een andere reden, Sir Graham?

Sir Graham Forbes: Ja. De lui met wie wij te maken hebben, zijn er nu vrijwel zeker van, dat jij Richmond bent... die brief van Hammond was bestemd voor... Richmond.

Paul: Mmmm, daar ben ik zo zeker nog niet van.

Ina: (rustig) Sir Graham...

Sir Graham Forbes: Ja, Ina.

Ina: Waarom... wilt U dat ik wegga?

Sir Graham Forbes: Er is te veel risico, Ina... niettegenstaande hun... hoe zal ik het noemen... hun vernis van fatsoenlijkheid, zijn deze lui verschrikkelijk gevaarlijk.

Paul: Het is zo, schat, (pauze).

Ina: Goed dan, dan kunnen jullie mij morgenochtend naar Aberdeen brengen. Ik geloof, dat er om 12.10 een trein gaat, dan ga ik... dan ga ik voor een paar dagen naar Bramley Lodge.

Paul: Ja, ja, goed, Ina.

(klop op de deur. Ernie komt binnen).

Ernie: Eén brandy en een gingerbier, mijnheer.

Paul: En ik vroeg om een brandy en soda.

Ernie: Oh, oh, neemt U mij niet kwalijk mijnheer.

Paul: O, laat maar, dat is ook goed, zet U maar neer.

Ernie: Zeker, mijnheer.

Paul: Hier, dat is voor U. (geeft hem een fooi).

Ernie: Dank U wel, mijnheer.

Paul: Oh, zeg, Mr. Weston!

Ernie: Ja mijnheer.

Paul: Vanavond, het kan niet lang na het eten zijn geweest. ben ik mijn sigarenaansteker kwijt geraakt. Hebt U hem soms gevonden of heeft iemand er een bij U gebracht?

Ernie: Neen, neen mijnheer.

Paul: Het is nogal een goeie weet U. Ik zou het vervelend vinden, wanneer ik hem niet meer terug kreeg.

Ernie: Ik heb hem niet gezien, mijnheer, eerlijk niet, ik weet niet of U soms denkt, dat hier vreemde dingen gebeuren. Maar heus

Paul: (vriendelijk) Oh, maar het is in orde, hoor. Het kon soms zijn, dat hij gevonden was. Maar nu het niet zo is... dank U wel en welterusten.

Ernie: Welterusten, mijnheer, welterusten. mevrouw, mijnheer.

Ina: Welterusten.

(Deur dicht).

Sir Graham Forbes: Grappig klein ventje.

Ina: Paul, ik wist niet, dat je je sigarenaansteker verloren had.

Paul: Heb ik ook niet.

Ina: (verrast) Maar waarom zei je het dan?

Paul: (lachend) Och, zo maar, Ina.

(Klop op de deur).

Paul: (zachtjes) Hallo, wie kan dat zijn ?

(Tweede klop op de deur)

Ina: Binnen!

(Deur open, Rex Bryant komt binnen).

Paul: Hallo, Bryant, wat kom jij hier doen?

Ina: Nee maar, Rex, dat is een verrassing voor ons.

Rex Bryant: Wat U zegt, wat U zegt. Hé Sir Graham, ik zag U zo gauw niet...

Ina: Dit is Rex Bryant, van de London Evening Post.

Sir Graham Forbes: O juist, aangenaam. Wat doet U in Schotland, mijnheer Bryant ?

Rex Bryant: Wel, dat is een heel verhaal om achter elkaar te vertellen. Mijn baas werd sarcastisch tegen mij, ik werd sarcastisch tegen de baas, toen werd

de baas kwaad op mij, ik werd kwaad op de baas tot de baas zei: En nu als de weerlicht naar Europa. En zo ben ik...

Ina: Ben je nu ontslagen?

Rex Bryant: Nou, ontslagen, nee, ik nam mijn ontslag, maar het scheelde niet veel of ik was ontslagen. Je ziet er trouwens een beetje pips uit, Vlaanderen.

Paul: Oh, dat lijkt maar zo, maar je hebt ons nog steeds niet verteld, waarom je naar Schotland bent gekomen.

Rex Bryant: Och, ik wou er eens wat grasklokjes plukken. (pauze). Ik kreeg een schok van verbazing, toen ik jouw naam in het vreemdelingenboek zag.

Paul: In het vreemdelingenboek ? (Plotseling) Komaan, ik geloof, dat het een reuze goed Idee is, dat wij allen nog even naar beneden gaan om nog wat te drinken.

Rex Bryant: Natuurlijk, waarom niet.

--<>--

Stem: We zijn nu nu in de huiskamer van het landhuis Skerry Lodge, iets later op dezelfde avond.

Guest: Heb je al iets van Iris gehoord ?

Van Draper: Nee. Hè, Ik moet wat drinken. Bel eventjes, wil je?

Guest: Ik heb nog eens over de zaak nagedacht Van Draper. Veronderstel eens, dat Vlaanderen Richmond niet is en dat hij de brief doorgegeven heeft aan

Van Draper: Ja, In dat geval is er geen vuiltje aan de lucht... voor wat de brief betreft tenminste.

Guest: Heb je er enig idee van, wat er in die brief stond ?

Van Draper: Weten doe ik het niet, maar van één ding kunnen wij zeker zijn,

Guest: En dat is?

Van Draper: Lindsay Nou ja, Hammond, net wat je wilt, was er achter gekomen, dat die straal van Hardwick tenslotte heel wat beter was, dan men aanvankelijk had gedacht. En wanneer die straal goed was, dan betekende dat tegelijkertijd, dat het scherm grote waarde had voor het Ministerie van Oorlog... dus...

Guest: Dus dan kunnen wij de lui van de Inlichtingen Dienst elk ogenblik hier verwachten om Skerry Lodge af te stropen.

Van Draper: Ja, aangenomen dan, dat Richmond die brief in handen heeft gekregen.

Guest: Ja goed, maar ook als de brief niet in handen komt... of nog niet in handen is van Richmond, dan blijven wij toch optornen tegen Vlaanderen.

Van Draper: Dat wil zeggen... dat hangt af van de vraag of Iris geslaagd is of niet.

Guest: Mmmmm...

(Deur open)

Ben (bediende): (komt binnen met glas, spreekt met zware stem). Hebt U gebeld, Mijnheer?

Van Draper: Ja, breng mij een whisky-soda.

Ben: Nog niks gehoord van Z-2?

Guest: Neen, maar zij kan elk ogenblik hier zijn.

Ben: Nou, wanneer zij de brief niet te pakken heeft gekregen, dan moeten wij als een haas er voor zorgen, Hardwick met zijn scherm hier vandaan te krijgen.

Guest: Ja... net precies mijn mening

Van Draper: Maar dat kunnen wij niet doen, zeker niet nu wij bezoek verwachten van Z-4.

Ben: Denk je werkelijk, dat hij deze keer voor de dag zal komen ?

Van Draper: Hij moet wel.

Guest: Hardwick is zo goed als klaar met het scherm... wij zijn op alles voorbereid... je zou zo zeggen, waar wacht hij nou nog op.

Ben: Luister eens.

(Een geluid buiten, kamerdeur opent, Iris komt binnen)

Van Draper: Iris.

Guest: Wel hoe is het gegaan?

(een pauze)

Iris: Vlaanderen heeft de brief niet en Richmond is hij niet.

Guest: Wie dan wel?

Iris: Ik weet het niet.

Van Draper: Hoe is het gegaan met Vlaanderen? Heb je...

Iris: Neen, ik gaf hem één van de sigaretten, het heeft geen zin om Vlaanderen uit de weg te ruimen, tenzij hij zich werkelijk met de zaak bemoeit en volgens mij...

(Deur plotseling open)

Ben: (verschrikt) Mrs. Moffat!

Van Draper: (gealarmeerd) Mrs. Moffat? Wat is er gebeurd?

Guest: Maar U had niet hier moeten komen, hebben wij dan niet...

Mrs. Moffat: Ik kreeg instructies van Z-4.

(Pauze)

Van Draper: Werkelijk?

Mrs. Moffat: Paul Vlaanderen en zijn vrouw vertrekken morgenochtend naar Aberdeen per auto.

Guest: Nou... en...

Mrs. Moffat: Zij mogen Aberdeen niet levend bereiken.

Guest: (onrustig) Maar hoe... hoe moeten wij hen opvangen?

Ben: Daar in de buurt van Skellyfore is toch een brug, niet waar?

Van Draper: Brug? Wat heeft een brug d'r nou mee te maken?

Ben: Ben je wel eens met de auto van Inverdale naar Aberdeen gereden ?

Van Draper: Nee, nooit...

Ben: Nou, laat mij je dan vertellen, dat zowat 3 1/2 km voor een dorpje, genaamd Skellyfore, een brug is. Vlak achter die brug maakt de weg een scherpe hoek, de Duivelselleboog genaamd. Het is een van de gemeenste hoeken, die je als automobilist tegen kan komen. Als wij nu eens dat waarschuwbord, dat daar staat, weghalen en net even in de bocht een wagen neerzetten...

Van Draper: Dat noem ik een reuze idee,

Guest: Toeb is het best mogelijk, dat het niet afdoende is.

Ben: Je zou het afdoende kunnen maken door een paar repen chocola in die stilstaande auto te stoppen.

Iris: Repen chocola?

Van Draper: Hij bedoelt een bommetje, zodat, wanneer de wagen van Vlaanderen er tegen op vliegt... verdorie Ben, dat is een idee, dat is beslist een reuze idee.

Iris: Ik heb nooit geweten, dat jij de hersens bezat van de organisatie, Ben.

(Ben grinnikt).

Guest: Mrs. Moffat.

Mrs. Moffat: Ja.

Guest: Hoe heb je die instructies van Z-4 ontvangen?

Mrs. Moffat: Een briefje, hier lees maar

(Pauze)

Guest: (leest) Paul Vlaanderen en vrouw rijden per auto naar Aberdeen morgenochtend. Strikt noodzakelijk, dat zij daar niet aankomen... Z-4.

Van Draper: Ik vraag me af. Hoe komt Z'4 aan de weet is gekomen, dat ze van plan zijn naar Aberdeen te gaan?

Guest: Uit dat briefje zou je afleiden, dat Z-4 in het hotel in Inverdale logeert.

Van Draper: Ja, daar heb je gelijk aan. (voor zich uit) In het hotel in Inverdale.

--<<>>--

Stem: Op de weg naar Skellyfore, 12 uur later.

(Geluid van Vlaanderens auto in volle vaart).

Ina: Pas op, Paul.

Paul: Ik slipte even, hè.

Ina: Hoe heet dat dorpje van daarnet.

Paul: Iets met Skelly erin. Skellyfore, denk ik.

(Pauze)

Ina: Paul...

Paul: Ja, schat?

Ina: Je... Je zult je toch wel een beetje in acht nemen, hè?

Paul: Oh, zeker, natuurlijk. Lieve hemel, Ina... er is heus niets om over te tobben, het heeft toch niets te betekenen.

Ina: Weet je waarom Rex Bryant naar Inverdale gekomen is?,

Paul: Ik heb er niet het flauwste vermoeden van.

Ina: Dat verhaal van zijn ontslag, daar geloof ik niet veel van.

Paul: Och, waarom niet?

Ina: Paul, ik begin te geloven, dat Sir Graham Dr. Steiner verdenkt.

Paul: Dr. Steiner, mmmm... mmmm...

Ina: Wat bedoel je met dat mmmm... mmmm... ?

Paul: Het betekent, dat Dr. Steiner toch gelijk had met dat gastenboek van het hotel.

Ina: Wil je daarmee zeggen, dat je toch je naam in dat boek geschreven hebt?

Paul: Nee, de waard kwam met een nieuw boek aandragen om de doctor er in te laten tekenen en hij schreef er een paar namen bij uit het oude boek, de onze inbegrepen natuurlijk.

Ina: Maar dan zag Dr. Steiner toch juist (plotseling) Houd een beetje links schat, er wil iemand voorbij.

(Geluid van een tweede auto).

Paul: Nou, maar hij kan hier toch niet voorbij rijden?... Het is veel te smal hier. Bovendien, daar is een brug voor ons uit.

(Geluid van de tweede auto wordt sterker)

Ina: Laat hem liever nu voorbij rijden, voor wij bij de brug zijn.

Paul: Ja, we zijn gek, waarom zou ik?

Ina: Je zal hem toch moeten laten passeren, Paul.

Paul: Oké Nou vooruit dan, wegpiraat.

(Tweede wagen vliegt Paul Vlaanderen voorbij).

Ina: (lachend) Nou, die lui hebben haast.

Paul: (plotseling) Goeie hemel, wat een bocht aan de andere kant van de brug.

Ina: Remmen! Remmen!

(Gekras van remmen).

Paul: Oh, maar hij kan niet meer remmen! Kijk maar!

Ina: Oh, Paul

(Geluid van kolossale botsing, gevolgd door een verschrikkelijke explosie).

Paul: Kom mee, Ina, kom mee.

(Geluid van een brandende auto)

(Pauze)

Paul: Hier kunnen we niet meer te helpen.

Ina: (geheel overstuur)... Maar... wie zet er nu toch een wagen zo vlak om de hoek en waarom...

Paul: (kalmpjes). Deze val was voor ons bestemd, Ina.

Ina: Voor ons?

Paul: Ga mee, schat. Wij gaan terug naar Inverdale.

--<<>>--

Stem: Hotel „Royal Gate” te Inverdale, dezelfde middag.

Sir Graham Forbes: Kom, kom, kom, Mrs. Weston. U moet zich niet zo laten gaan, kom wees flink. Hij komt heus wel weer terug.

Mrs. Weston: Maar ik begrijp er niets van. Dat heeft hij nog nooit gedaan. Wij zijn nu al 19 jaar getrouwd en nooit in al die tijd heeft Ernie zo veel als... (Zij snikt).

Sir Graham Forbes: Wanneer hebt U Uw man het laatst gezien?

Mrs. Weston: Gisteravond, wij waren juist bezig te sluiten en wij stonden net op het punt naar bed te gaan, toen Ernie het in eens in zijn hoofd kreeg de hond nog even uit te laten.

(Dr. Steiner en Rex Bryant komen binnen)

Steiner: Oh, wat is er aan de hand, tranen ?

Porbes: Ja, het gaat over Mr. Weston.

Steiner: De hotelhouder? Hij is toch niet ziek, hoop ik?

Sir Graham Forbes: Neen, niet ziek, maar... hij is verdwenen.

Steiner: Verdwenen? Hoe kan dat nou? Gisteravond laat heb ik hem nog gezien toen hij mij nog een biertje bracht, juist voordat...

Sir Graham Forbes: Na die tijd heeft niemand hem meer gezien. doctor.

Steiner: (Op z'n Duits) Ach so?

Rex Bryant: Hoe ziet de baas er uit? Het was toch niet dat kleine mannetje, dat hier was, toen ik aankwam?

Sir Graham Forbes: Ja, die was het (Na kleine pauze) Toen Uw man de hond ging uitlaten, was hij toen in een goede of slechte bui, was hij bedrukt ?

Mrs. Weston: Nee, ik heb niets aan hem gemerkt..

Sir Graham Forbes:: Weet U ook hoe laat het was. Herinnert U zich dat misschien ?

Mrs. Weston: Nou, het moet tegen elf uur zijn geweest.

(Hij fluit zachtjes van verrassing)

Sir Graham Forbes: Hoe was hij gekleed?

Mrs. Weston: Hij had zijn blauwe broek aan en een oud sportjasje en ik geloof ook, dat hij zijn witte das om had.

(Deur open)

Sir Graham Forbes: Wel Allemachtig, Vlaanderen! En Ina ook ... en ik dacht nog wel...

Paul: Ik moet je dadelijk spreken. Ga je even met mij mee naar mijn kamer? Wilt U mij de sleutel geven, Mrs. Weston. Kamer 12.

Steiner: Dat mag ik zien. Mevrouw Vlaanderen. Tenslotte hebt U ons toch niet in den steek kunnen laten.

Ina: Wat is er met U, Mevrouw Weston? Is er iets gebeurd?

Sir Graham Forbes: Gisteravond om een uur of 11 is Weston de deur uitgegaan en sinds dien tijd heeft niemand hem meer gezien.

Ina: Is-ie... Is-ie weg... verdwenen...?

Sir Graham Forbes:: Ja.

Ina: Ja, maar dat is onmogelijk.

Paul: Maakt U maar niet ongerust, Mrs. Weston. Hij komt heus wel weer terug.

Mrs. Weston: Dank U, mijnheer. Hier is uw sleutel.

Paul: Ga je mee, Ina?

Ina: Ja, ik kom mee.

Sir Graham Forbes: Ik zal die koffer wel dragen, Ina.

Steiner: Zie ik U straks nog?

Ina: O ja, ja zeker Doctor. Wij komen straks nog even bij U.

Rex Bryant: Vlaanderen, ik zou gaarne een woordje met je spreken, kan dat?

Paul: Kom maar op mijn kamer. Laat ons zeggen over 10 minuten.

(Pauze)

(Deur open)

Ina: Oh, zet U de koffer maar ergens neer, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: Waarom ben je zo plotseling van idee veranderd, Vlaanderen... Ik dacht, dat je in Aberdeen zat?

Paul: Sir Graham, heet U wel eens gehoord van de Duivelselleboog ?

Sir Graham Forbes: Ja, welzeker. Dat is een gemene bocht, een kilometer of 3, 4 na Skellyfore.

Paul: Nou, iemand had net in de bocht een wagen geparkeerd wanneer een of andere arme drommel in een two-seatertje ons niet op het voor ons goede ogenblik gepasseerd had dan zouden wij

(Pauze)

Ina: Kijk eens naar dat buffet.

Paul: Wat is er met dat buffet?

Ina: Op de vloer er onder bedoel ik. Het lijkt wel rood het ziet er uit alsof

Paul: Nee geen verf en geen inkt.

Ina: Paul, je gelooft toch niet?

Paul: Doe de deur van het buffet eens open, Sir Graham.

Sir Graham Forbes: Allemachtig, grote goedheid.

Ina: Oh, Paul,

Paul: Dat is Ernie Weston

Ina: Oh Paul, ik voel mij zo naar.

Sir Graham Forbes: Let op haar, Vlaanderen, zij valt flauw.

Paul: Ga hier eventjes zitten, lieveling.

Ina: (zwakjes) Nee, nee, het gaat al weer over.

(Pauze).

Sir Graham Forbes: Hij moet onmiddellijk dood zijn geweest. Hij heeft wat in zijn hand. Kijk, het lijkt wel een horlogeketting.

Paul: Laat mij eens even kijken. Dat kettinkje heb ik al eens eerder gezien.

Ina: Ik weet van wie dat kettinkje is..

Sir Graham Forbes: Van wie dan?

Ina: Van Rex Bryant.

Paul: Rex Bryant?

Script is gemaakt door Jan Arie van Hengel